

et Ændringsforslag til tredje Behandling, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil medvirke dertil. Den højtærede Minister er bekendt med, hvad det drejer sig om, og jeg skal derfor kun pege paa dette Forhold og udtale Ønsket om, at der kunde vises Imødekommenhed ved tredje Behandling her.

Det er allerede omtalt, at Udvalget har været enigt om at lade Overnævne udgaa, saaledes at vi i bedste Fald kun beholder Nævne tilbage. Fra det Partis Side, jeg tilhører, har der ikke været nogen Betænkelighed paa dette Punkt; thi Overnævne var ikke vor Opfindelse, Kravet om disse var et konservativt Krav. Men det synes altsaa, at Overnævne ikke har tilfredsstillt de Forventninger, der næredes til dem fra den Side.

Der er under Nr. 19 af det socialdemokratiske Mindretal stillet et Ændringsforslag, hvorefter Litra i. udgaar. Vort Ændringsforslag gaar altsaa ud paa at bibeholde den gamle Ordning med Hensyn til Kommunalraadenes Bemyndigelse til at ophæve bestaaende Nævn. I de forskellige Huslejelove, ogsaa den nuværende — og dette foreslaas ikke ændret fra nogen Side — findes der en Bestemmelse om, at et Kommunalraad til enhver Tid kan ophæve nedsatte Nævn. Dette maa være tilstrækkeligt, derved kan Kommunalraadene, naar som helst de finder Anledning dertil, frigøre sig for Huslejeloven og Nævne. Men det har man ikke villet lade det bero ved, og der er derfor af den højtærede Minister foreslaaet en Bestemmelse, hvorefter Huslejelovgivningen udløber i en Kommune, medmindre Kommunalbestyrelsen inden den 1. Juli 1922 har besluttet, at Nævne fortsat skal bestaa — og saa skal denne Beslutning endda sanktioneres af Ministeriet for at have Gyldighed. Denne Bestemmelse foreslaar Socialdemokraterne slettet, fordi det vil være en meget farlig Bestemmelse, der vil forrykke meget. Thi kort og godt betyder Bestemmelsen, at den højtærede Minister forbeholder sig Ret til at forbyde Kommunalraad at opretholde Huslejenævn, selv om de vedtager det paa den Maade, som er foreskrevet i Loven, medens der paa den anden Side aldrig kan blive Tale om Indskriden fra Ministerens Side, for saa vidt et Kommunalraad lader Huslejeloven udløbe uden at vedtage, at Nævnenes Bestaaen skal forlænges. Det er meget farligt, og Faren er efter min og sikkert ogsaa adskillige andre Udvalgsmedlemmers Opfattelse blevet forøget, efter at man ved et Samraad med Ministeren har hørt, hvorledes

denne Bestemmelse tænkes anvendt. Den tænkes anvendt saaledes, at der skabes nogenlunde Ensartethed med Hensyn til Huslejeforhold i Kommuner, der ligger op ad hinanden, altsaa i Nabokommuner. Hvis man nu vil anføre et iøjnefaldende Eksempel, kunde man hente det fra København og Frederiksberg — uden at jeg derfor tør sige, at den højtærede Minister tilsigter at optræde saaledes, som jeg nu vil nævne i mit Eksempel. Det kunde tænkes, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse vilde lade Nævne udgaa ved ganske rolig ikke at vedtage deres Fornylse. I København vil Stillingen ganske sikkert blive den modsatte. Hvis nu den højtærede Minister i Henhold til den Bestemmelse, som her ønskes gennemført, beslutter, at Forholdene paa dette Omraade skal være ensartede i København og paa Frederiksberg — hvilket maaske nok kan siges at være naturligt —, saa kan det kun ske paa den Maade, at Ministeren nægter at sanktionere Københavns Kommunalbestyrelses Beslutning om Nævnets Opretholdelse; men han kan ikke modsætte sig, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse lader Nævne bortfalde. Ensartethed kan kun skabes paa den anførte Maade. Vi kan saaledes her faa de frygteligste Konsekvenser, uden at man i Forvejen kan vide noget om, hvordan det vil gaa — thi det har vist sig, at Indenrigsministeren i nogen Grad svinger i sine ministerielle Afgørelser, der kommer undertiden lidt Modstrid i disse fra den ene Dag eller Uge til den anden.

Jeg skal derfor varmt anbefale det Ændringsforslag, der her er stillet af Mindretallet; skulde det blive forkastet, vil jeg anbefale mine ærede Partifæller subsidiært at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af et andet Mindretal under Nr. 21. Dette er ganske vist ikke tilfredsstillende for det Mindretal, jeg tilhører, men Bestemmelsen er i alt Fald mere betryggende og mindre farlig end den, Flertallet vil gennemføre; thi ifølge Ændringsforslag Nr. 21 skal alle Kommunalraad tage Spørgsmaalet op og tage Beslutning om, hvorvidt der skal bestaa Nævn eller ej, og Ministeren kommer altsaa til at staa frit med Hensyn til sin Sanktion, han har i alt Fald Adgang til at godkende alt, hvad Kommunalraadene vedtager vedrørende Boligspørgsmaalet. Bedst forekommer det mig, det vilde være at blive staaende ved, at Kommunalraadene naar som helst kan ophæve Nævne.

Jeg vil meget fraraade Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 4, stillet af Venstre og de Konservative. Hvis det Ændringsforslag vedtages, vil adskillige Lejere blive prisgivet,